

Bilag VI.

Det kongelige Teater og Kapel.

København, den 30. Januar 1928.

Paa Ministeriets Forespørgsel om Teatrets Syn paa Rundhorisont og Drejescene skal jeg fremkomme med følgende:

Hvad angaar Rundhorisonten, har denne bevisligt sparet Teatret for store Udgifter til Malerarbejde, idet der i de 5 Sæsoner, denne har været anvendt, ikke er malet et reelt nyt Bagtæppe og slet ingen Sidetæpper eller Luftsoffitter, hvilket tidligere udgjorde den største Udgiftspost indenfor Malerarbejdet.

Ligeledes har Rundhorisonten bevirket en Indskrænkning i Scenefunktionærernes Antal. Ganske vist bestrides det fra Scenefunktionærernes Side, at Indførelsen af Rundhorisonten har fremskaffet Lettelser i Arbejdet, men kan jeg bl. a. fremføre to Tilfælde i denne Sæson, der tydeligt viser Forskellen.

Operaen „Valkyrien“, der tidligere var udstyret efter det gamle Tæppe-Princip, opføres nu med Rundhorisont, og har dette bevirket følgende Indskrænkning af Materiel:

<i>Tidligere</i> skulde indbæres fra Magasinerne og ophænges i Snoreloftet . .	33	Tæpper
<i>Efter</i> Rundhorisontens Anvendelse	6	—

Operaen „Faust“:		
Tidligere	30	—
Nu	11	—

De plastiske Opbygninger paa Gulvet er for disse Forestillingers Vedkommende noget lignende som tidligere.

I brandteknisk Henseende er Rundhorisonten ligeledes langt at foretrække, hvilket Brandvæsenet til enhver Tid anerkender.

Drejescenen, der er konstrueret og anskaffet for Teatrets egne Midler, har bevist sin store Anvendelighed i flere Forestillinger med Changementer, bl. a. „Genboerne“ og „En Dag paa Hirschholm Slot“, der grundet paa denne kan udføres af Teatrets faste Scenefunktionærer uden Assistance af Reservefolk.

W. Norrie.

Til Undervisningsministeriet.